

gerechtigheid
ok te zien op
het zedele
tiende.

van strijd die
chap des heils
loed van den
den leven. in

Moet hij niet
en, dat, wan-
woord op die
is God hand-
taut, die heeft
it gekozen.

zoo duidelijk
is, waar het
zal, wanneer
andelaar, ook

eenvoudig niet
en stellen mag,
ere partij zou
een persoon-
lijk bij een her-
at persoon in
al wat er aan

hedenheid en
n al de scha-
de gemeente.
Dienaar, maar

gel de schuld-
in den alge-
te gezegend en
tweerdelijkheid
zijn en wordt

rijbare en on-
Heeren, gelijk
"God lief te
te te beminnen

de arbeiders en
ogen nu ook te
eisch van den

BAAS K.

ONIEK
llederen.

op bespreking
t eens samen
1?

itels naast, en
stellen.

cirkel. Op
— N.V. Em.

Jeugd-Evan-

N. Voorhoeve,

gebied: Pijper

en „muziekje”

eeft afgezaagd

zijn bewering,

lander is een

et produceeren

uisbehoorende

er het begrip

is”, dan vree-

choons bedoelt,

met de tegen-

constateeren,

ie een lading

dsche vlag ge-

ijpers opstellen

ingstelling aan-

doen met een

dat men Pijper

associatie zou

lijk „De Quin-

nen. (Kan van

waarom deze pionier van de moderne jongeren
zulk muziek maakt.

Pijper houdt van pittig. Hij kruidt zijn allesbe-
halve zachtzinnige critiek met gewichtige bewe-
ringen, die als stimulans werken om verder te
lezen, en die toch ons geloof in de ongelofelijkheid
van zijn conclusies niet schokken. Dat leest wel
prettig, en houdt het critisch apparaat gezond in
werking.

Pijper is in zijn „drukjes” propagandist voor
muziek-revolutionaire kring, met dictatoriale nei-
gingen. Men moge het geene „dictator” niet waar-
deeren, dat kan toch samengaan met respect voor
welsprekendheid. Hulde voor zoover Pijper ten
minste als literator kan zeggen wat hij als musicus
wil. Over de merkwaardige beteekenis van de rest
lijkt het me niet geschikt nu en hier te schrijven.

Ter oriëntering de titels van de hoofdstukken:
De Antimuzikaliteit van den Hollander, Alphons
Diepenbroek, Pause del Silenzio (zoek dezen me-
neer niet in uw muzieklexicon, want het beteekent:
„Onderbreking van de Stilte”), Mechanische Mu-
ziek en Virtuozendom, Ludwig van Beethoven, Het
Neo-classicisme, Muziekleven en Concertpraktijk,
Tristan in 1926, Beethoven en de Jazz, Igor Stra-
vinsky, Darius Milhaud, Arthur Honegger, Bela
Bartók en het Neo-beethovenisme, Moderne Muziek.

En nu, — van moderne muziek, in moderne
woorden verdedigd, naar „Christelijke Jeugd-
liederen”.

Eerlijk gezegd had ik deze aangevraagd in de
hoop een flinke verbetering te kunnen constateeren.

Ik beperk me in deze rubriek tot de muziek.
Daar kan ik niet veel beters van zeggen dan dat ze
niet geheel en al ondraaglijk is. Blijkbaar zijn er
hier en daar wel pogingen gedaan om de harmoni-
satie wat te verlevendigen.

Toch is ook deze zetting nog ingesteld op die
soort van spelers die graag in de linkerhand „laten
liggen wat ligt”.

Als illustratie neem ik de melodie van „Er
ruischt langs de wolken”. Is het niet rijkelijk te
veel van het slechte, als we de tweede regel (ver-
eenigt te zamen) sluitend met een accoord op es,
en dan nog zevenmaal (7 x) die schoone toon
in de bas mogen herhalen? Weliswaar wordt deze
passage die in de volgende regel terugkeert, daar
anders geharmoniseerd, maar wat 'n gesukkel is
het dan toch weer. Het vermijden van sprongen
in de stemvoering, en het omzeilen van bedekte
octaven (ik noem maar iets) schijnt een overwonnen
standpunt — tot groote schade van de be-evan-
geliseerde oren.

No. 8, 9 en 10 worden alle drie gezongen op de
wijs van „Er ruischt”, en alle drie keeren is de
harmonisatie precies gelijk. Is het niet criant-ver-
velend? Juist bij zoo'n algemeene, en toch al zoo
schieke wijs is afwisseling broodnodig!

We vreezen, dat er achter al die vergemakkelij-
kingsverschijnselen nog een „goede bedoeling” zit:
lijverige zielen te helpen die niet kunnen spelen. Het
moet „eenvoudig” blijven.

Eenvoudig is niet hetzelfde als fout en leelijk.
Wie acht maal es noodig heeft achter elkaar om
niet te derailleen, oefene zich in het behoorlijk
spelen van de melodie met één vinger. Als hij met
die ene vinger behoorlijk begeleidt, doet hij beter
werk, dan wie met vier stemmen eigen en ander
gehoor verknoot.

Studie van eenvoudige muziek aanbevolen! Beter-
schap is niet slechts gewenscht maar juist voor het
evangelisatiewerk dringend geboden!

J. L. F.

ZENDING EN EVANGELISATIE.

„De Gids” - onbruikbare Evangelisatielectuur.

Voor eenige weken verscheen bij de firma Voor-
hoeve een boekje onder den titel „Gids voor de
levensreis”. Volgens de bijgevoegde mededeeling
is dit boekje een vertaling, en is het in vele talen
en in miljoenen exemplaren over een groot deel
der wereld verspreid. Ook in Vlaanderen is het
bij de Evangelisatie gebruikt. En nu begint het
zijn tocht door Nederland. Het is aardig uitgege-
ven en goedkoop in prijs.

Met belangstelling heb ik dit boekje doorge-
zien, in de hoop, dat het voor onze Evangelisatie-
arbeid geschikt zou zijn.

Maar — zonder eenig voorbehoud moet van
dezen „Gids voor de levensreis” worden gezegd:
onbruikbare Evangelisatielectuur!

Het doet me leed voor de firma Voorhoeve,
die zooveel en zo vaak goede en mooie lectuur
heeft verspreid, waarvan we met groote dank-
baarheid hebben gebruik gemaakt, dat dit harde
oordeel moet worden uitgesproken, maar het kan
om de waarheid niet anders.

Het is niet onmogelijk, dat iemand vraagt, of dit
nu openlijk moet worden geschreven. Als we iets
voor gebruik niet geschikt achten, nemen we het
niet, en daarmee uit; maar we gaan dan toch
niet altijd er over schrijven?

Zoo heb ik ook aanvankelijk gedacht. In den

kring van de Evangelisatie-commissie van 's Gra-
venhage-Oost heb ik er over gesproken in ver-
band met de gedane aanbieding, en is toen op
mijn advies besloten, op de aanbieding niet in te
gaan.

Maar tot mijn groote verwondering is in de
laatste paar weken in de ook onder ons gelezen
Christelijke dagbladen en zelfs in het laatste
nummer van „De Bazuin” dit boekje gunstig en
met warme aanbeveling gerecenseerd. Dat is van
leidinggevende mannen een aanbeveling voor ons
en onze mannen, die in de Evangelisatie arbeiden.
En nu kan ik bij mijn eerst genomen besluit niet
blijven, maar moet nu openlijk zeggen: HET BE-
DOELDE BOEKJE MOGEN WE NIET VER-
SPREIDEN! Deze „Gids” is onbruikbare Evan-
gelisatie-lectuur!

Want de in dit boekje gegeven voorstelling van
den weg der zaligheid is de leer der algemeene
verzoening. D.w.z., er wordt deze voorstelling ge-
geven: Christus is voor alle menschen zonder
onderscheid gestorven, en nu behoefte een zondaar
niets anders te doen, dan het ook voor hem ge-
brachte offer te aanvaarden. Doet hij dat, dan is hij
behouden; doet hij het niet, dan is hij verloren. Het
onvervalsche Evangelie der algemeene verzoening,
zooals het in de dagen der Dordtsche Synode
door de Remonstranten, en heden door het Lager
des Heils, het „Zoeklicht”, en door vele anderen
gepredikt wordt. En waartegen de beroemde Dordt-
sche Synode krachtig de waarheid Gods verdedigd
heeft; waartegen tal van beroemde Gereformeerde
theologen uit vorige eeuwen hebben gestreden, en
waartegen voor eenige decennien dr. A. Kuyper
zijn studie heeft gericht: „Dat de genade particu-
lier is”.

Wetnu, die leer is het, die in de „Gids” wordt
gepredikt. Niet een enkele maal; men zou het
door de vingers kunnen zien, zooals in verschil-
lende tractaatjes, die ook op die onderstelling der
algemeene verzoening rusten, maar waarin het niet
zoo duidelijk op den voorgrond treedt. Maar hier
wordt die verderfelijke leer overal, op bijna elke
bladzijde duidelijk leesbaar voorgesteld. Een enkel
voorbeeld:

„God heeft reeds voorlang al wat voor uw red-
ding noodig is, volbracht. Hij had u zoo lief,
dat Hij Zijnen eeniggeboren Zoon voor u in den
dood deed gaan. Zoodra gij erkent, een zondaar
voor God te zijn, en gelooft, dat Jezus op Golgo-
tha's kruis is gestorven en onder het oordeel
Gods is geweest, om ook u zalig te maken, hebt
gij het eenwige leven”, blz. 2. En dit „u” is ge-
richt tot alle lezers van het boekje. In dien trant
gaat het boekje voort; datzelfde Evangelie pre-
dikt het overal.

Maar dat Evangelie is in lijnrechten strijd met
het Woord des Heeren. Christus stierf niet voor
allen, maar alleen voor de uitverkorenen. En dat
is niet een twist over het getal alleen, over de
uitgebreidheid der voldoening, maar ook over den
aard van heel het verlossingswerk. Want de con-
sequenties zijn voor het grijpen: de mensch be-
hoefte alleen maar aan te nemen. Dus is geloof
iets anders, dan de Schrift zegt; het element
van boeten, van bidden om vergeving gaat te-
loor. De zaligheid ligt dan aan den mensch. De
vrije wil van den mensch beslist. God blijft geen
Souverein.

Meer wil ik er nu niet van zeggen. Ik wilde
alleen maar even herhalen dat deze „Gids” on-
bruikbaar is, en aan de waarheid van Gods Woord
te kort doet en van het verlossingswerk van den
Zalmaker en Borg een onjuiste voorstelling geeft.

Het is me wel duidelijk, hoe het komt, dat ook
in onze pers gunstige recensie gegeven is. Een
redacteur heeft geen tijd, alles grondig door te
zien. En als dan iets verschijnt van een bekende
Christelijke firma, die veel goeds door des Heeren
gunst mocht doen, dan wordt even het boekje
bezien, het bijgevoegd prospectus doorgelezen —
en de pen wordt gegrepen voor een gunstige re-
censie, af.

Maar zoo kan het toch niet. Er zijn velen,
die dergelijke recensies lezen, en er op af zouden
gaan; en misschien in grooter of kleiner getal het
boekje zouden verspreiden, omdat het toch immers
in onze eigen leidinggevende pers zoo gunstig
beoordeeld en zoo warm aanbevolen is.

Daarom moeten we groote zorg dragen, dat we
aanbevelen alleen dñl, wat inderdaad aanbevolen
worden kan. En onze menschen, particulieren en
commissies en andere organisaties, moeten zich
gerust aan een onzerzijds gegeven recensie kunnen
toevertrouwen.

Allerminst is dit als een verwijt bedoeld. Quan-
doque Homerus dormitat. Maar het is beter, dat
hij als gewoonlijk wakker is.

Voor de Zondagsscholen hebben we de ver-
trouwde gids van Jachin. Onze Zondagsschoolcom-
missies kunnen veilig afgaan op de daar gegeven
recensies.

Zooiets hebben we noodig voor al onze Evan-
gelisatie-lectuur.

Want wanneer we aan de wereld buiten God
iets aanbieden als medicijn voor haar kwalen en
ellende, moeten we weten, weten, dat het deug-
delijke middelen zijn. Al wat niet zoo is, is voor
haar schadelijk.

Deze „Gids voor de levensreis” wordt dus door
onze Evangelisatie-commissies niet verspreid. En
evenmin door particulieren. We mogen alleen bron-
gen wat in overeenstemming is met de waar-
heid Gods. Ik las, dat dit boekje ook in Vlaan-
deren wordt verspreid; maar het zal wel niet
door onze Gereformeerde Evangelisatie worden ge-
daan.

C. B.

UIT DE BUITENLANDSCHE KERKEN

De actie van de jonggereformeerden in Zwitserland.
V.

Zoo kwam dan dr. Charles Schüle van zijn stu-
dien te Genève naar Zürich terug. Doch wondere
leiding des Heeren! In Zürich zal men nu een den
kleinen kring van jonggereformeerden alerkend
schouwspel zien. Een strijd van deze twee: de
oudere R. Grob tegen wien de jongere C. Schüle
in het strijdpark zal treden; beiden de wapenen
gescherpt: de een ze ontleend aan het wapentuig
in den brief aan de Meziërs aangewezen; de an-
dere ze uit een door den jongere van de twee ont-
dekt tuighuis te Genève, geschikt om de jongge-
reformeerden te bestrijden. Gelukkig neen! Hadden
de jonggereformeerden misschien met spanning ge-
wacht en gedacht bij Schüles terugkeer: wat zal dat
nu geven? Tot hun innige blijdschap zien ze dra
deze beiden, de oudere en de jongere, de een meer
een blonde gezette Zwitser uit de noordelijke kan-
tons, de ander meer donker en minder fonsch
gebouwd, samen overleggen, samen spreken, sa-
men handelen en samen strijden voor de begin-
selen der jonggereformeerden, reeds lief geworden.
Och wat! Oppervlakkige onderzoekers en vluchtige
lezers kunnen zinnen over de mogelijkheid wa-
penen te smeden uit Calvijn's werken, geschikt
in den strijd tegen de gereformeerden; ja in ons
eigen land hebben wij het schouwspel gezien, dat
een hoogleraar te Utrecht metterdaad een strijd-
middel meende te kunnen fabriceren uit Calvijn's
werken tegen de gereformeerden; doch hij sneed en
wondde zich zelf daarmee met een moeilijk te
herstellen letsel, toegebracht aan eigen wetenschap-
pelijke naam. Charles Schüle was geen bevoor-
oordeeld onderzoeker; deze jonge geleerde stelde
niet de voorafzetting: daar moet en daar wil ik
uitkomen. Hij nam zich ernstig voor zich te laten
leiden door objectief onderzoek en de jonggere-
formeerden te Zürich telden hem dra onder hun
meest bekwame leiders. Deze dr. Charles Schüle
bezoekt ook ons land en maakte hier kennissen
en vrienden onder onze leidende figuren, vooral op
politiek terrein. Wilt ge nader kennis maken met
dezen bescheiden en sympathieken geleerde, schaf
u dan aan No. 4 van de uitgaven van de Jong-
gereformeerden, getiteld: Die Grundlagen des
reformierten Kirchenrechtes von Charles
Schüle, zweite Auflage, mitten durch, verlag
der Reformierten Schweizer Zeitung, Buchdruckerei
zum Hirzen A. G. Basel. Voor Duitschland te
verkrijgen in den Buchhandlung des Erziehungs-
vereins, Chr. Buyer G. m. b. H., Elberfeld. Het feit,
dat dit boek ook te Elberfeld is te verkrijgen,
wijst er op dat de jonggereformeerden van Zwitser-
land als per intuïtie gevoeld hebben, dat ze con-
tact hebben te zoeken. Vele Zwitsers, Hongaren,
Duitschers en Franschen onder de issues van Cal-
vijn bezochten de hoogescholen van Schotland,
het land van John Knox. Dat lag voor de hand.
Een dubbele overweging leidde daartoe heel ge-
makkelijk. De gereformeerden in Schotland zijn
sterk in aantal; zij hebben in zeer vele centra van
het vasteland gemeenten; hadden van oudsher een
uitnemenden naam en, door in Schotland een jaar
te studeeren verwierven ze zich wel zooveel kennis
van het Engelsch, dat zij konden rekenen die taal
min of meer machtig te zijn. Echter, Schotland
heeft weinig ten goede kunnen doen tot bewa-
ring, ontwikkeling en toepassing van de gerefor-
meerde leer op velerlei terrein des levens, een-
voudig wijl Schotland geen leiding gaf, doch zelf
werd geleid door de Deutsche godgeleerdheid. De
jonge mannen die in Schotland eenigen tijd ge-
studeerd hebben kwamen in hun eigen land en
kring terug niet met nieuwe schatten, gelijk het
geval was bij dr. Schüle, doch meestal als on-
thousiasten voor de eenheidsbeweging.

Zoo ligt er dan een teken ten goede in dat
men van uit Zürichs jonggereformeerde groep
contact zocht eerst met de Deutsche gereformeer-
den, dan met die van Schotland en door de Duit-
schers kwamen zij in aanraking met ons. Elber-
feld is hier door zijn namen een omen.

Het kan ons dan ook niet al te zeer verwon-
deren dat wij op de Tagung van den Reform-
ierten Bund straks mannen uit Zürich zul-
len aantreffen.

Op de twintigste jaarvergadering van genoemden
bond in 1925, samgekomen te Duisburg-
Meiderich, houdt dan ook ds. R. Grob een rede
over: Erneuerung oder Wiederherstellung
der Vergangenheit. De titel van dit